ברכת החודש לסיון ה'תשפ"ה

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה׳ אֱ׳לֹהֵינוּ וֵא׳לֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, וְתִתֶּן לָנוּ חַיִּים אֲרֻכִּים, חַיִּים שֶׁל שָׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל טוֹבָה, חַיִּים שֶׁל בְּרָכָה, חַיִּים שֶׁל פַּרְנָסָה, חַיִּים שֶׁל חִלּוּץ עֲצָמוֹת, חַיִּים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם יִרְאַת שָׁמַיִם וְיִרְאַת חֵטְא: חַיִּים שֶׁאֵין בָּהֶם בּוּשָׁה וּכְלִמָּה, חַיִּים שֶׁל עֹשֶׁר וְכָבוֹד, חַיִּים שֶׁתְּהֵא בָּנוּ אַהֲבַת תּוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, חַיִּים שֶׁיְּמַלֵּא ה׳ מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה, אָמֵן סֶלָה:

The gabbai announces the molad and the KAHAL follows with מי שעשה נסים

הַמּוֹלַד יִהְיֶה בְּיוֹם שְׁלִישִׁי, אַרְבָּע־עֶשְׂרֵה דַקּוֹת וּשְׁלֹשָׁה חֲלָקִים אַחֲרֵי תֵּשַׁע (בַּבּוֹקֶר).

In some shuls, the chazan takes the Torah into his arms at this point;
in other shuls, he takes it right before announcing Rosh Chodesh

מִי שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ, וְגָאַל אוֹתָם מֵעַבְדוּת לְחֵרוּת, הוּא יִגְאַל אוֹתָנוּ בְּקָרוֹב, וִיקַבֵּץ נִדָּחֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. חֲבֵרִים כָּל יִשְׂרָאֵל, וְנֹאמַר אָמֵן:

The chazan, holding a Sefer Torah, announces Rosh Chodesh; the congregation repeats the announcement after him and then says Y'CHAD'SHEIHU

רֹאשׁ חֹדֶשׁ סִיוָן יִהְיֶה בְּיוֹם רְבִיעִי
הַבָּא עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה:

Kahal and then the Shaliach Tzibur

יְחַדְּשֵׁהוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּכָל מָקוֹם שֶׁהֵם, לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה, לְפַרְנָסָה (טוֹבָה) וּלְכַלְכָּלָה, לְחַיִּים (טוֹבִים) וּלְשָׁלוֹם, לִשְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת וְלִבְשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת, וְלִרְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְלִגְאוּלָה קְרוֹבָה, וְנֹאמַר אָמֵן: